

Opinió

Ser diferent...

Imma Tubella

Rectora de la Universitat Oberta de Catalunya

És molt cansat, però apassionant. Com deia Gandhi, primer t'ignoren, després es mofen de tu, a continuació t'espien i finalment guanyes. M'hauran de perdonar, perquè parlaré de la meua universitat, de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC). No m'agrada fer-ho, preferiria que, com passa fora de Catalunya i de l'Estat espanyol, fossin altres els qui en parlessin, però, com que no és així, com que som completament transparents per al sistema, penso que la nostra comunitat, una comunitat de cent mil persones, es mereix ser reconeguda.

La UOC ha demostrat que, si no hi ha camins, es poden construir. Ha demostrat que hi ha esclatxes que permeten fer projectes agosarats. Ha demostrat que adaptar la metodologia d'aprenentatge a les possibilitats que ens brinda la nova societat de la informació és fer un pas cap al futur en la bona direcció. Ha demostrat que una altra manera de governar-se és possible i, a més a més, eficient. Ha demostrat que fins i tot en moments crítics, i no parlo només de la crisi, es poden reconduir les finances i ser sostenibles. També ha demostrat que en poc temps (cinc anys) es pot canviar el perfil del professorat d'una institució educativa, passant del 17% de professors doctors, a més del 70%; doctors i acreditats. Ha demostrat que focalitzar l'activitat de recerca i, amb ella, els programes de doctorat és un camí cap a l'excel·lència. Parlem d'una universitat que va néixer fa setze anys amb poques possibilitats d'excel·lir en la recerca i que, tot i que no és la seva missió principal, l'any 2011 apareix a la taula SCIMAGO en el número 37 en

---

«L'ensenyament superior del món no serà virtual, però serà híbrid per la manera de fer dels estudiants digitals.»

---

nombre d'articles publicats, 305; quantitat que, si la comparem amb el nombre de professors propis que té –220–, és molt considerable. Des del punt de vista de l'impacte, ocupa el lloc 35, només 3 llocs per darrere de la UPC. Si aquest rànquing tingués en compte els articles per professor, sens dubte ocupariem els primers llocs.

No totes les universitats han de ser com la UOC. La UOC va ser creada per complementar un sistema que no tenia universitat a distància pròpia. Si realment tinguéssim un sistema de col·laboració, la UOC podria ser una excel·lent plataforma d'acció comuna, sempre que siguem capaços de diferenciar les nostres missions i, en canvi, harmonitzar i coordinar l'oferta i la demanda. Per fer-ho, necessitem una bona governança del sistema; una governança millor per a cada universitat i per al sistema en general. Ens agrada citar Portugal, que va canviar radicalment la governança de les seves universitats i no va passar res, però recordem que a Catalunya tenim els centres de recerca aplegats en l'Associació Catalana d'Entitats de Recerca, amb el mateix model de governança que la UOC, en el qual es va inspirar Portugal i el qual permet tenir entitats universitàries i de recerca molt flexibles i adaptables. L'ensenyament superior del món no serà virtual, però serà híbrid per l'impuls, la cultura i la manera de fer dels estudiants digitals, que, a més, són els primers acostumats a entretenir-se, comprar i relacionar-se a escala global. Cada cop més la universitat deixa de ser local per ser global i, per tant, els competidors no són interns, són les universitats estrangeres que molt aviat desembarcaran amb les seves ofertes.

Deia l'amic Rolf Tarrach en una recent conferència que el país serà el que sigui la seva universitat. Jo vull un país obert, flexible, innovador, de gent creativa i emprenedora que sap que en la col·laboració hi ha la clau de l'èxit. No vull un país de lluites fratricides i de clans corporatius. No vull un país que ni faci ni deixi fer, que prefereixi que els seus mestres, per exemple, es formin fora de Catalunya, en universitats de dubtosa metodologia, en lloc de fer-ho a la UOC, o més obsessionat a reprimir l'emprenedoria que no pas fomentar-la. Vull un país que miri enfora, més internacional, més trilingüe, més sostenible, capaç de prendre iniciatives sense

esperar permisos o solucions de Madrid. No es tracta de canviar les regles del joc; es tracta de canviar el joc.

Article publicat a:

El Punt Avui. Versió digital: <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/495138-ser-diferent.html>

El Punt Avui. Comarques Gironines, 16/01/2012, pàgina 15.

El Punt Avui. Edició Nacional, 16/01/2012, pàgina 19.
